

چرا نباید از رحمت خدا ناامید بود؟

اگر بر آنچه که خدا دستور داده سر فرود آوریم هرگز دچار عاقبت بدی نمی‌شویم و باید معتقد باشیم که هرگز از لطف و رحمت الهی به دور نیستیم و خداوند در برابر بندگان همواره با گذشت برخورد می‌کند.



اگر بر آنچه که خدا دستور داده سر فرود آوریم هرگز دچار عاقبت بدی نمی‌شویم و باید معتقد باشیم که هرگز از لطف و رحمت الهی به دور نیستیم و خداوند در برابر بندگان همواره با گذشت برخورد می‌کند.

به گزارش خبرنگار دین و اندیشه خبرگزاری دانشجویان ایران (ایسنا)، امید یکی از بالاترین نعمت‌هایی است که خداوند به انسان عطا کرده و انسان مومن هیچ‌گاه از رحمت خدا ناامید نمی‌شود. چراکه ناامیدی از رحمت الهی گناهی بزرگ است و باعث می‌شود که روح انسان در عذاب باشد.

خداوند در آیات 55 و 56 سوره حجر می‌فرماید: فرشتگان به ابراهیم گفتند تو را مژده‌ای راستین دادیم، پس از نومیدان مباش! گفت: کیست جز گمراهان که از بخشایش پروردگار خویش نومید باشد.

امام کاظم (ع) به نقل از پیامبر(ص) می‌فرماید: خدا نومیدکنندگان مردم را از رحمت خویش، روز قیامت با روی سیاه برمی‌انگیزد و برای معرفی آنان مأموران رستاخیز می‌گویند: اینانند کسانی که مردمان را از رحمت خدا مأیوس کردند.

امام صادق(ع) نیز می‌فرماید: نومیدی از رحمت خدا سردتر از زمهریر است.

امام سجاد (ع) می‌فرماید: خداوند مرا از آرزوهایی که بر تو بسته‌ام مأیوس مکن، تا یأس از رحمت بر من چیره نشود.

امام علی(ع) می‌فرماید: برای آنچه بدان امید نداری، امیدوارتر از چیزی باش که بدان امیدواری.

پی‌نوشت:

سوره حجر آیه 55 و 56

بحار 2 / 55

«امالی» صدوق / 217

صحیفه سجادیه / 348 (دعای 47)

تحف العقول / 148

منبع:

الحیات، محمدرضا حکیمی